

Návštěva partnerských škol ze Slovenska a Polska

Strana 6

Strana 3

Stužkovací večírky
letošních čtvrtáků

Strana 12

Jsme výjimeční

Strana 15

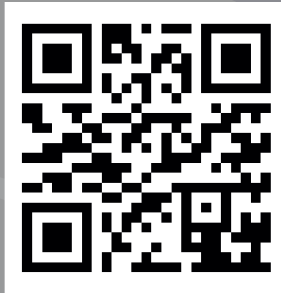
Zelená je tráva

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umístovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další školní i mimoškolní aktivity.

facebook

WEB:

Pomáháme budoucím studentům s přípravou na přijímací zkoušky! Ve skupině „SOŠ a SOU Vocelova - uchazeči“ pravidelně zveřejňujeme informace k přijímacímu řízení a přijímacím zkouškám.

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasu-vocelova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
Exkurze do kartáčoven	2
Erasmus+ nezahálí	2
Vydejme se do světa	3
Stužkovací večírky letošních čtvrtáků	3
Naprogramuj si svého robota	4
Futsalová liga pokračuje	5
Mezinárodní setkání	6
Návštěva partnerských škol ze Slovenska a Polska ...	6
Nejkrásnější svátky roku	8
Ze života žáků	12
Jsme výjimeční - Rozhovor s Danielem Skvrnou	12
Čím blíž, tím líp	14
Zelená je tráva	15
Za kulturou	16
Průvodce seznamem četby k maturitě	16
Divadelní sezóna 2016-2017 je v plném proudu	17
Tipy na web	18
Obrazem	19

Milí čtenáři,

nový rok je v plném proudu a číslo, které "držíte v ruce", otvírá druhý ročník Woco-go-zinu. Nepolevujeme ve svém úsilí, chceme, abyste byli v centru dění a byli informováni o všem, co se děje nejen ve školních lavicích.

Co v prvním čísle nové sezóny najdete? Na Vocelovce rádi cestujeme a poznáváme, to je známá věc. Stejně tak se ale rádi stáváme hostiteli různých akcí. V prosinci jsme měli tu čest pořádat středoškolský mezinárodní futsalový turnaj, kterého se zúčastnili i zahraniční studenti. Několikadenní program skončil těsně před Vánoci, na které se všichni těšili a za kterými se v tomto vydání také ohlédneme. Zima pomalu končí, s teplým počasím přichází nabídka různých festivalů. Není nutné jezdit daleko, pojďme poznat Theatrum Kuks.

Kdo zvítězil na mezinárodním futsalovém turnaji? Bodovala Vocelovka? Tušíte, kdo z vás každoročně pomáhá při organizaci festivalu barokního divadla? Odpovědi na otázky a mnoho dalšího se dočtete na následujících stránkách.

Pohodové i poučné čtení vám přeje redakce

Exkurze do kartáčoven

Na závěr roku se naše třída 2. C spolu s prvním ročníkem vypravila na exkurzi do Pelhřimova. Cílem výpravy, kterou vedl pan učitel Václav Nepokoj, byla společnost Spojené kartáčovny a.s. Cesta byla dlouhá a náročná. Čekalo nás několik přestupů a

nečekaně chladné počasí s táborskou vánicí vše komplikovalo. V kartáčovně se nás ujal Pavel Šiška, který se stal naším průvodcem po celou dobu exkurze. Jako obchodní zástupce společnosti měl mnoho zajímavých informací. Vysvětlil nám fungování firmy, ukázal výrobu, zavedl nás do různých technologií pro výrobu kartáčů, štětců, štětek, zkrátka do všeho, co pořádný a kvalitní lakýrník potřebuje znát. Prohlídka byla

zakončena prezentací a drobnými dárkovými předměty. Do Hradce Králové jsme se vrátili později a unavení, přesto se nám exkurze velmi líbila, a věříme, že spokojený byl i pan učitel Nepokoj.

Michal Čapek (2. C)

Erasmus+ nezahálí

Na závěr roku 2016 se zástupci naší školy vydali na dvoudenní pracovní schůzku zaměřenou na možnosti využití programu Erasmus+. S německou organizací Berufsförderungswerk e. V., která setkání budoucích žadatelů o projekt z různých evropských zemí pořádala, naše škola již v minulosti spolupracovala a žáci strávili studijní pobyt na pobočce ve Frankfurtu nad Odrou.

Nejprve se organizace představila nejen teoreticky, ale i po praktické stránce. Účastníci prošli rozsáhlé a nadprůměrně vybavené tréninkové dílny, dostali vyčerpávající informa-

ce o činnostech i materiálech, s nimiž žáci pracují, vyslechli si kompletní nabídku pro nejrozličnější stavební obory a byli seznámeni s podrobnými podmínkami studijního pobytu, jeho režimem a finanční náročností.

V rámci diskusí se řešily konkrétní otázky a jednotlivé detaily týkající se připravovaných projektů, byly zdůrazněny neopomenutelné náležitosti a dílčí kroky na cestě k získání projektu. Získali jsme mj. možnost poskytnutí přesného

a podrobného učebního programu včetně zpracování cílů výuky, přizpůsobených přesně našim potřebám a požadavkům, což je nedílnou součástí každého projektu.

Doufejme, že získané informace přispějí k tomu, že naši žáci budou moci opět vyrazit sbírat odborné, jazykové i sociální zkušenosti k našim sousedům, ať už do Frankfurtu nad Odrou nebo Brandenburgem.

Vydejme se do světa

Dne 18. 1. 2017 byla pro studenty čtvrtého ročníku oboru Provoz a ekonomika dopravy, kteří se povinně učí jako druhý jazyk němčinu, zorganizována beseda. Název "Do Německa na zkušenou" je sice mírně zavádějící, ale odráží název celého projektu, zaštitěného Česko-německým fórem mládeže.

Během 90minutové prezentace akční referentka Anežka Doležalová představila studentům celou řadu možností studia, práce a dobrovolnictví nejen v Německu. Cílem informačního setkání nebyl pouze suchopárný výklad, ale předání co nejvíce informací zábavnou formou a v příjemné

atmosféře. Proto byla prezentace prokládána i interaktivními tematickými hrami. Studenti se např. museli rozestavět do rohů učebny podle toho, v kolika zemích je němčina podle jejich názoru úředním jazykem.

Hlavní motivační složkou besedy byly vlastní zkušenosti referentky organizace Tandem. Slečna Doležalová žáky seznámila se svým pobytem v Gruzii či Španělsku, dobrovolnickými pracemi i absolvovanými projektovými workshopy a stážemi, které mají na trhu práce velkou váhu, jsou-li uvedeny v životopise.

Studenti byli potěšeni zejména informací, že k účasti na většině akcí (dokonce ani ke studiu na některé z mnoha prestižních německých univerzit) není potřeba mít znalosti německého jazyka. Některé

akce jsou vedeny i v angličtině, na víkendových workshopech bývají přítomni profesionální tlumočníci. Neméně důležitá byla i zpráva, že téměř celé náklady (doprava, ubytování, strava, pojištění) hradí organizátor, někdy zůstane účastníkům dokonce i na kapesné.

A na závěr jedna otázka. Víte, co znamená v souvislosti s Německem následující řada čísel?

9, 14, 82, 2962, 1961, 1989. Studenti 4. MP úkol zdárně vyřešili a jak jsou na tom ostatní čtenáři Wocogozinu?

Stužkovací večírky letošních čtvrtáků

První pololetí školního roku bylo nabitě různými událostmi. Mezi ty příjemné patřily dva stužkovací večírky tříd 4.MP a 4.MA. Jako první proběhl stužkovák třídy 4.MP. Jelikož je ve třídě devět orga-

nizačně zdatných studentek, již dlouho dobu dopředu bylo vyhlášeno, že večírek proběhne ve stylu 20. let 20. století. V onen den jsme se sešli v restauraci Na Palmovce. Bylo to jako vstoupit do jiné doby. Okamžitě nás obklopily slečny ve stylových šatech, okolo krku péřová boa a ve vlasech čelenky. Většina pánů měla na sobě obleky, někteří

vypadali jako američtí gangsteři z dob prohibice. Prostě nádhera. Večer probíhal v příjemné atmosféře. Nejdůležitějšího okamžiku večera – stužkování se ujal pan ředitel Vladislav Košťál

s třídním učitelem panem Miroslavem Vávrou. Po večeri byla pro přítomné učitele připravena soutěž. Téměř všichni přinesli fotografie z útlého dětství a učitelé museli hádat, o kterého žáka se jedná. Bylo to docela náročné. Vyhrála paní učitelka Fialová, která za odměnu dostala stěrač – bohužel jen jeden. Dodnes ho má doma vystavený.

Druhý stužkovací večírek pro-

běhl o několik dní později. Chlapci z třídy 4.MA si ho naplánovali na poslední školní den před vánočními prázdninami. Opět jsme se sešli po šesté hodině, tentokrát v Springfield Clubu v Gajerových kasárnách. Jelikož se pan ředitel tentokrát omluvil, vlastní stužkování studentů provedl pan zástupce Lukáš Nepokoj za účasti třídního učitele pana Milana Němečka. Pasovalo se stylově velikým šroubem. Poté následoval přípitek s přáním úspěšného složení maturity. Každý se snažil tůknout si s každým,

volání na zdraví nebralo konce. A pak následovalo už to nejočekávanější – dobré jídlo, pití a příjemné neformální debaty mezi žáky a učiteli. Skupinky oslavujících studentů se mísily s učiteli. Skvělá nálada byla umocněná pocitem přicházejících Vánoc. Oba dva stužkovací večírky proběhly ve vynikající atmosféře.

Naprogramuj si svého robota

V kalendářním roce 2016 probíhalo na naší škole několik kroužků zaměřených na elektrotechniku a příbuzné obory. Tyto aktivity byly financovány z prostředků na podporu polytechnického vzdělávání, přidělených Královéhradeckým krajem. Díky tomu škola mohla dovybavit učebnu elektrotechniky a automatizace a rozšířit možnosti ve výuce, především robotizace. Žáci získali jedinečnou příležitost sestavit a naprogramovat si svého vlastního robota ze stavebnice Lego Mind-

storms EV3, případně ze stavebnice mBot, jež je programovatelná mj. pomocí jazyku Scratch, se kterým se žáci seznamují i v hodinách předmětu IKT.

Tyto stavebnice však nepřinášejí pouze snadnější začátky v programování pro naše žáky, ale rozvíjejí i jejich tvůrčí schopnosti a kreativitu při stavbě robotů, pomáhají uvědomovat si přímo na praktických příkladech zákonitosti

známé z hodin fyziky či elektroniky, např. když žáci zapojují ke svým robotům senzory nebo motory.

Všechny aktivity, které stavebnice skýtají, si žáci během realizovaných kroužků vyzkoušeli na vlastní kůži. Zároveň se s nimi setkají i ve vyučovacích hodinách souvisejících předmětů, které mohou být díky těmto novým stavebnicím vyučovány v duchu konstrukcionismu (tvořením se učení stává efektivnější) i v souladu s osvědčeným Komenského požadavkem názornosti.

Futsalová liga pokračuje

Druhé kolo futsalové ligy se uskutečnilo v Hlušicích. Utkat jsme se měli s týmy z Nového Bydžova a Pardubic. Pardubické gymnázium nakonec nedorazilo, a tak jsme svedli boj o první místo. Velmi malá hlušická hala nám neseděla, přesto poločas přinesl pozitivní skóre 2:0. Druhou půli jsme začali špatně a soupeř vyrovnal. Štěstí se přelévalo z jedné strany na druhou, ale závěr patřil nám. Minutu před koncem se po vstřeleném gólu

rozhodlo. Zvítězili jsme a postoupili z prvního místa.

Na třetí kolo jsme vyrazili až do Havlíčkova Brodu, kde na nás čekali soupeři z hradecké "Boženy", Ledče nad Sázavou a domácího Havlíčkova Brodu. První zápas patřil Hradečákům, se kterými jsme jasně prohráli 0:4. Věděli jsme, že nyní již ani jeden zápas nesmíme ztratit, a zároveň bylo potřeba, aby dvakrát zaváhala Božena. Utkání s domácím týmem nám při-

neslo výhru 2:0. Netušili jsme však, co bude následovat. Střetnutí s Ledčem byl opravdový boj, který neměl s futsalem nic společného. Soupeř neustále fauloval, což potvrdily i udělené dvě červené karty. Celé "trápení" skončilo 3:1. Bohužel vítězství nestačilo, protože Gymnázium Boženy Němcové Hradec Králové bylo úspěšnější a postoupilo do divizního finále. Pro většinu z nás se jednalo o poslední zápas vůbec, protože letošní rok je na Vocelovce závěrečným.

Marek Jech (3. A)

Celému týmu patří velké poděkování za úžasnou sportovní reprezentaci naší školy po několik let.

Návštěva partnerských škol ze Slovenska a Polska

Na Vocelovce se stále něco děje! A to i díky různým projektům, které u nás na škole probíhají. Jedním z nich je spolupráce se školami mimo Českou republiku. Na konci roku 2016 jsme hostili dvě spřátelené školy ze Slovenska a Polska, se kterými již dlouhodobě spolupracujeme. Proto nás vždy těší, když se všichni mohou vzájemně setkat ať už na domácí, či zahraniční půdě. Ve dnech 13. až 16. prosince 2016 nás navštívili zahraniční sousedé ze Spojenej strednej školy Banská Bystrica a ZSB Poznaň. Hlavním důvodem návštěvy se stal mezinárodní futsalový turnaj středních škol, který se konal ve čtvrtek 15. prosince. Neméně důležité bylo utužení stávajících a navázání nových osobních vztahů s neformální výměnou zkušeností. Přátelé ze Slovenska využili příležitosti a přijeli o den dříve, už v úterý, aby středu věnovali návštěvě naší stověžaté matičce, která v minulosti byla i jejich hlavním městem. Prohlídku Hradce Králové proto absolvovali již úterní večer. V doprovodu dvou pedagogů a čtyř žáků Vocelovky se prošli přes ná-

městí 28. října a Masarykovo náměstí se ztichlým vánočním trhem až na Velké náměstí, kde se zvláště pedagogové a zvláště žáci na hodinku posadili k neformálnímu rozhovoru. Ve středu vyrazili se stejným doprovodem do předvánoční Prahy. Prošli ji po klasické trase od hlavního nádraží, kde nečekaně úspěšně zaparkovali svůj autobus.

Přes Václavské a Staroměstské náměstí, kde na vánočních trzích objevili i „varené víno a klobásky z Banskej Bystrice“, došli na Karlův most.

Cestou zpět se zastavili na obědě v restauraci nedaleko Betlémského náměstí a s radostí nechali odpočinout svým

unaveným nohám. Pro řadu žáků to byla vůbec první návštěva Prahy, navíc příjemně zpestřená již zmíněnými vánočními trhy.

Ti, kteří Prahu znali, byli spokojeni s poznáním dalších jejích zajímavých zákoutí. Ve čtvrtek, okamžitě po úspěšném absolvování turnaje, vyrazili na cestu domů. Kolegové z Poznaně přijeli do Hradce Králové ve středu v pozdních večerních hodinách. Po čtvrtečním turnaji se vydali na prohlídku Hradce a průzkum jeho vánočních trhů. V doprovodu dvou pedagogů a dvou žákyň si zájemci prošli staré město, nakoupili na vánočních trzích a ochutnali nabídku místních dobrot. Nejvíce je však zaujal kebab.

Po večeri vyrazili na posezení a další „turnaj“, tentokrát v bowlingu, který se také velmi vydařil. V pátek ráno se rozloučili a plni dojmů a nových zážitků se vypravili zpět do Poznaň. A jak to bylo s turnajem v malé kopané?

Hlavní náplň návštěvy přátelenských škol - Mezinárodní turnaj v malé kopané se uskutečnil, jak už bylo zmíněno, 15. prosince. Hradecká předměřická sportovní hala hostila pět družstev: SZB Poznaň, SŠ Banská Bystrica, SŠ Lázně Bělohrad, Biskupské gymnázium B. Balbína HK a SOŠ a SOU Hradec Králové, Vocelova.

Turnaj zahájil pan ředitel pořadající školy SOŠ a SOU Vocelova Hradec Králové Ing. Vladislav Košťál a popřál všem účastníkům turnaje úspěch.

Po pětihodinovém napínavém boji, kdy se družstva utkala každé s každým, osobně předal diplomy, poháry a věcné ceny všem.

Vítězství patřilo slovenskému družstvu z Banské Bystrice, 2. místo vybojovala naše

Vocelovka, 3. místo získalo Biskupské gymnázium B. Balbína HK, na 4. místě se umístilo družstvo z Poznaň a na čestném pátém místě skončily Lázně Bělohrad. Nejlepším střelcem se stal Marek Novotný z Biskupského gymnázia se šesti brankami. Nejlepším brankářem byl po zásluze vyhlášen Marek Jech z naší školy. Soutěž měla velice dobrou sportovní úroveň, ke které přispěl i delegovaný rozhodčí pan Petr Průcha.

Vánoce jsou spojovány s pocitem štěstí, sounáležitosti, pohody a vzájemné lásky. Všichni, až na úplné výjimky, se na vánoční období těší, jsou plni očekávání, jaké letos dostanou dárky a jaké dobroty na ně čekají.

V mnohých rodinách se nezapomíná ani na ty, kteří už nejsou mezi námi a věnují jim tichou vzpomínku spojenou se zapálením svíčky na hřbitově. Rodiny se scházejí, aby si předaly třeba jen maličkosti, urovnaly případná dřívější nedorozumění, pohovoří, pobaví se, zazpívají koledy, podívají se na pohádky a odcházejí do svých domovů, kde se koná tradiční štědrovečerní pohoštění.

Polévka rybí, hrachová i čočková, bramborový salát, nejlépe uleželý, a proto připravený předchozí den, ryba, klobása, řízek, prostě to, co má každý rád. Od štědrovečerního stolu se nevstává, přináší to smůlu, proto by mělo být všechno po ruce. Rozkrajují se jablka a každý si přeje uvidět na řezu hvězdu, která znamená zdraví a štěstí.

Někteří lijí olovo do vody, jiní pouštějí skořápky se svíčkami po vodě, nezadané dívky házejí za sebe botu a doufají, že vše bude podle jejich představ. Řada rodin odchází na půlnoční mši, aby byl Štědrý den náležitě ukončen. Doba návštěv, povídání a rodinné harmonie pokračuje ještě nejméně dva následující dny.

Je 27. prosince, všední den, někteří rodiče jdou do práce, my si užíváme prázdniny, prohlížíme, co nám Ježíšek „nadělil“, jedeme na hory, věnujeme se prostě tomu, co nás baví a už třeba plánujeme, jak bychom chtěli tuto dobu prožít příští rok. Co stejně, co jinak, ale hlavně v radosti a shodě s nejbližšími.

Jak slavíte Vánoce vy? Pojďme se společně podívat na tradice, zvyky a zajímavosti do vašich domovů.

Vánoce pro mě znamenají nejen prázdniny a volno od školy, ale příjemné a pohodové dny v kruhu rodinném. Snažíme se dodržovat všemožné tradice, jako je např. sekyrka pod stolem, aby nás nebolely v novém roce nohy, mince a rybí šupina pod talířem se štědrovečerní večeří, abychom měli v dalším roce dost peněz, na stole nechybí chleba se solí a obyčejná voda, samozřejmostí jsou vánoční koledy, které zní domem. Troufám si říct, že všichni byli u vánočního stromečku potěšeni nejen dárky, které dostali, ale i těmi, kterými obdarovali své blízké.

David Š. (1. H)

Vánoce na Ukrajině se slaví v jiném termínu než v České republice. 18. prosince chodí Mikuláš a dárečky nechává pod polštářem nebo u vchodu. Jedním ze symbolů Vánoc je tady jmelí, na Ukrajině didukh, svazek obilí, který má zaručit, že se příští rok bude dařit. Štědrý večer je až 6. ledna. Slavnostní večeře musí mít 12 pokrmů a celý den se nejí ani nepije, dokud nevyjdou na nebi hvězdy. Stejná je tradice stavění betlémů a zdobení vánočního stromečku. Také pod ním si dávají lidé dárky. Na Vánoce i na Silvestra se každý rok velmi těším.

Pavlo L. (1. A)

Vánoce pro mě znamenají setkání rodiny, dárky obdržené i věnované a několik tradic, které doma dodržujeme. Pověsíme na lustr svazek jmelí (původně proto, aby vyhnalo z domu nemoci), šupiny z kapra pod talířem mají přinést peníze a před večeří nesmí chybět slavnostní přípitek, který máme jedinkrát do roka. Nedostal jsem žádný dárek, který by mě zklamal, i praktické dárky mám rád. Po rozdání dárků ještě přišli babička s dědečkem, strávili jsme příjemný večer a poté jsem se musel pustit do zprovoznění nového notebooku. Měl jsem z něj takovou radost, že bych do druhého dne nevydržel.

Aleš B. (1. H)

Vánoce mám spojené se setkáním s příbuznými, které jsem hodně dlouho neviděla. Jsme všichni spolu a povídáme si, co je kde nového. Snažíme se dodržovat hodně vánočních zvyků, které pomalu mizí. Skořáčky z ořechů zalijeme voskem a zapálené lodičky pouštíme na vodě, rozkrajujeme jablka, ale nejradši mám lití olova. U této tradice se ukazuje naše fantazie a docela se bavíme. Potěšilo mě, že jsem dostala zájezd do Ženevy, ale nepotěšily mě ponožky. Mám pocit, že bez ponožek by ani nemohly být Vánoce, ale radost z nich nemívám. Největší radost jsem asi udělala bráchovi, dostal hru, kterou chtěl, spodní prádlo tátu potěšilo asi stejně jako mě již zmíněné ponožky.

Ludmila P. (1. H)

Na Štědrý den brzy ráno zajdeme na pozemek se stromky, kde jsme si den předem jeden vybrali a ozdobili. Probudíme ovocné stromy a zavzpomínáme na hřbitovech na ty příbuzné, kteří už s námi nemohou být. Na večer se celá rodina společně sejde, každý pustí do laboru s vodou svoji svíčku, posloucháme vánoční koledy, které nám zpívá mladší bratr. Poté se usadíme ke stolu, mamka dá každému lososa, klobásu a bramborový salát. Nesmí chybět přípitek a samozřejmě si popřejeme dobrou chuť. Od stolu nesmí nikdo vstát, dokud i ten poslední nedojí. Následně ještě s mladším bratrem jdeme ven a pozorujeme Ježíška. Čekáme, až se ozve zvonek, a pak už můžeme rozbalovat dárky.

Leona P. (2. MA)

Na Štědrý den máme k obědu čočkovou polévku a vinnou klobásu, takže si s tradicí bezmasého jídla a zlatého prasátka nijak nelámeme hlavu. Dopoledne, ještě před obědem, vezmeme tašku plnou jablek a vydáme se do blízkého lesa. Jablka nasypeme do krmelce nebo napícháme na větvičky stromů, aby den byl opravdu štědrý i pro zvířecí obyvatele lesa. Kolem třetí hodiny se sejdem u babičky ve městě a společně jdeme na hřbitov zapálit svíčky našim zesnulým. Po návratu už nás čeká večeře, kapr s bramborovým salátem. Kdo nejí ryby, ten ale není ochuzen, pochutná si na řízku kuřecím.

Lukáš Mach (2. MA)

Naše rodina dodržuje jisté tradice spojené s Vánoci. Ráno na Štědrý den vstaneme, společně se nasnídáme. Snídaně nesmí obsahovat maso, abychom pak viděli „zlaté prasátko“. Dopoledne si užíváme pospolu, sedíme na gauči, uđobáváme cukroví a koukáme na pohádky. Společně se naobědváme, masožrouti mají opět smůlu. Po jídle vyrazíme na procházku do zámeckého parku. Po návratu z procházky už se rozdělíme – mamka začne chystat večeři a my ostatní pokračujeme v požívání cukroví a sledování pohádek. Když se přiblíží čas večeře, ustrojíme se do svátečního oblečení a posadíme se ke stolu. Připijeme si na zdraví a štěstí, do nádoby s vodou umístíme lodičky se svíčkami, rozkrojíme si jablko a začneme večeřet. Po večeři praktikujeme poslední dodržovanou tradici, a sice rozdávání dárků pod ozdobeným stromečkem.

Martin Z. (3. MP)

Moje rodina pochází z Itálie, rád bych tedy zmínil, co je typické pro italské Vánoce. 24. prosince se sejde celá široká rodina, všechny generace od praprapravnoučat až po praprababičky a prapradědečky. Slavnostní večeře se připravuje u nejstarších členů rodiny, všichni společně vaří a připravují jídla pouze ze zeleniny a ryb, převážně mořských. Po večeři se ale nejdou rozbalovat dárky, hrají se společenské hry, nejčastěji karty. Nebo si lidé jednoduše povídají. Pak se společně všichni odeberou do kostela na půlnoční mši. Z kostela už každý míří ke svému domovu. Teprve 25. prosince ráno se rozdávají dárky, které přinesl Babbo Natale, podobný českému Mikuláši.

Alessio M. (3. MP)

V České republice existuje mnoho vánočních zvyků, ale naše rodina jich mnoho nedodrží. Když nastane Štědrý den, ráno ozdobíme vánoční stromček. Sledujeme pohádky a najednou je čas oběda. Jíme brambory s tvarohem, abychom dodrželi až do večere bezmasou tradici. U štědrovečerní večere nesmí chybět bramborový salát. Vedle kupy salátu není sice losos příliš tradiční, ale my tuto rybu upřednostňujeme před kaprem. Po večeri nastává čas na rozbalování dárků. Další tradice dodržujeme až na Nový rok, kdy se na stole musí objevit vařená čočka. Ta prý plní přání a nedovolí penězům, aby se v nadcházejícím roce rozkutálely.

Jakub C. (3. MP)

Jsme výjimeční - Rozhovor s Danielem Skvrnou

V naší škole je mnoho žáků, kteří se věnují zajímavým koníčkům a činnostem. Již jsme psali o sportovcích a muzikantech, ale zatím ještě nikdy o nikom, kdo se věnuje divadlu. V tomto čísle vás seznámíme s někým, kdo sice divadlo nehraje, ale každý rok mu věnuje část prázdnin jako organizátor. Zjistíte, že i tak je to velmi přínosná činnost, při které se můžete seznámit s mnoha zajímavými lidmi.

Jak jsi se na Theatrum Kuks dostal?

Moje teta a strýc pomáhají s pořádáním Theatrum Kuks řediteli festivalu Stanislavu Bohadlovi už od prvního ročníku festivalu.

Asi před jedenácti lety mi nabídli se Standou Bohadlem, zda jim nechci pomoci s pořádáním festivalu. Od té doby jim každý rok pomáhám.

Co je to Theatrum Kuks?

Je to festival barokního divadla, opery a hudby. Festival THEATRUM KUKS obvykle prezentuje 5 – 10 světových "in situ" premiér („in situ

umění“ je vytvářené neškolenými lidmi s velkým nadáním).

Kdy a kde se koná?

Festival se koná každý rok zhruba poslední týden v srpnu na hospitálu Kuks, nebo v blízkém okolí hospitálu, přesněji na patnácti místech kukského údolí a v okolí (kostel Nejsvětější Trojice, refektář, Šporkovská hrobka, nádvoří, sklepení, zahrada, schodiště hospitálu, lapidárium, u kukského pramene, kaskádové schodiště atd.

Kdo na festivalu vystupuje?

Festival je plný různých představení jedinců, menších skupin i souborů. Z toho vyplývá, že herců je opravdu mnoho.

Při založení Theatrum Kuks vznikl divadelní soubor zvaný Geisslers Hofcomoedianten. Zakladatelé byli spolužáci z náchodského gymnázia, kteří se následně přemístili do Prahy, kde se k nim přidávají další a další herci. Nyní mají Pražské divadlo Vila Štvanice v Praze 7. Více se dozvíte na www.geisslers.cz

Dalším souborem je soubor zvaný Flying Freedom Festival. Tento soubor se skládá z Čechů, Slováků, Francouzů, Španělů a Italů. Je to sdružení,

kteří již druhým rokem organizuje pravidelná setkání umělců z celého světa v evropských zemích. Více se dozvíte na www.flyingfreedomfestival.com

S kým jsi se na Theatrum Kuks za ty roky seznámil?

Na tomto festivalu se každý rok seznámím s novými lidmi. Jak už s Čechy, tak i cizinci. K nejznámějším patří Václav Chalupa, Martin Bohadlo, Aleš Pospíšil, Ondřej Rychlý a spousta dalších. Každý rok se těším, až se s nimi setkám. Je radost s nimi spolupracovat.

Líbí se ti představení na festivalu?

Většina představení ano. Geisslers mají ta nejhezčí představení, které jsem kdy viděl, a doporučuji vám se na ně přijet kouknout, jak už na Theatrum Kuks, tak do jejich Pražského divadla.

FFF (Flying Freedom Festival) mají také velice hezké představení.

Na festivalu se mi ale nelíbí operní představení a koncertní představení, jelikož k vážné hudbě nemám vztah.

Ne vždy ale nějaké představení stihnu. Obvykle mám čas jen vybrat vstupné a následně rychle jedeme připravit další představení a později se vrátíme na závěr předešlého představení. Takže za celý den vidím jedno, maximálně dvě představení, když právě je řada na mě, abych počkal na konec představení a zkontroloval vše, zda tam cizí herci něco nezapomněli a následně zamknul dveře. Někdy se ale stává, že za celý den nevidím ani jedno celé představení.

Děkuji za rozhovor.

Čím blíž, tím líp

Praxi jsem si sehnal sám, tedy přesněji řečeno za pomoci svého strýce. Ten mi doporučil autoservis Autotop Slezák v Trutnově, když jsem sháněl nějakou brigádu na letní prázdniny. Slovo dalo slovo a přijal jsem jejich nabídku na absolvování praxe i v rámci školního roku. Autotop se nachází asi 2km od centra města Trutnova, což považuji samozřejmě za velkou výho-

du. Možnost pracovat blízko místa bydliště je podle mě velkou výhodou praxe ve firmě.

Žák si může rozhodnout o tom, jestli a jak daleko bude dojíždět. Pravda, může se stát, že nejbližší firma vás nepřijme, ale já měl v tomhle štěstí. Firma, v níž pracuji, provádí záruční i pozáruční opravy automobilů.

Je orientovaná zejména na značky Citroën a Peugeot, ale majitelé jiných aut samozřejmě neposílá ke konkurenci. S kolektivem spolupracovníků jsem spokojen. Kolegové mě berou logicky jako naprostého začátečníka, který nic moc nezná a neumí, ale jsou velmi ochotní a poradí mi, kdykoliv potřebuji. Takže se mě jejich přístup nijak nedotýká, mají vlastně pravdu a já z jejich pomoci můžu hodně získat. Myslím si, že praxe ve firmě je mnohem lepší přípravou do pracovní reality,

ve školní dílně není takový tlak.

Atmosféra na mém pracovišti bývá občas poněkud napjatá a stresující, protože se objeví tolik zákazníků, že se opravy nedají téměř stíhat, třeba přezouvání na podzim a na jaře. Pořád je co dělat a některé dny jsem opravdu vděčný, že si můžu odpočinout o krátké přestávce a v poledne se posilnit. Pracovní den mi začíná v osm hodin, kdy jsou spolužáci na školní praxi už hodinu v procesu, ale končím až v půl čtvrté, kdy oni už jsou doma. Jako přínos praxe ve firmě vidím především to, že jsem součástí reálné práce a získávám pracovní návyky, které po mně jednou zaměstnavatel bude vyžadovat. Jsem rád, že mám praxi ve firmě, ve škole je nás těch, kteří se mají něco naučit celá skupina, tady jsem sám, a to mě k učení a práci motivuje.

Adam Rosa (2.H)

Zelená je tráva

Slovy naučného encyklopedického slovníku je koníček soustavná činnost, kterou se lidé zabývají ze zájmu ve svém volném čase a jejímž cílem je potěšení a pocit seberealizace, nikoliv výdělek a obživa. Přesto si snad každý přeje, aby se právě jeho koníček nějak propojil s jeho každodenním zaměstnáním. Takové přání je charakteristické také pro mě. Rád bych se jednou živil jako profesionální fotbalista. Takových kluků po světě běhá velká množství, ne všem je ale osud příznivě nakloněn. Samozřejmě nejde jen čekat na štěstí, ale je potřeba i tvrdá dřina.

K fotbalu mě přivedli rodiče, když mi byly asi 4 roky. Po roce oťukávání jsem začal hrát za Broumov. Zatímco ostatní stavěli hrady z písku či proháněli houpačky, já absolvoval 3x týdně trénink a k víkendů patřil samozřejmě zápas. S

každým vítězstvím jsme pociťovali nadšení, zatímco prohry jsme snášeli podstatně hůř. V 9 letech jsem začal hrát za Náchod a hned po měsíci trénování mě postavili i do víkendových zápasů. O rok později jsme se zúčastnili mezinárodního turnaje v Praze na Strahově. Patřil jsem tehdy k těm lepším hráčům, dostal jsem důvěru a stal se kapitánem týmu. Loni mi přišla pozvánka do prvoligové Olympie Hradec Králové

Zatím s nimi pouze trénuju, na postu útočníka působím stále v Náchodě. Fotbal hraji asi 13 let a velmi mě baví. Vidím, že něco dělám dobře a hlavně se můžu realizovat. Sice za sebou mám tři otřesy mozku, zlomené prsty a nespočet vyhozených kolen, ale zeptejte se profesionálů. Řeknou, že to k fotbalu prostě patří. Přiznám se, že jsem párkrát měl chuť s fotbalem seknout, ale jak vidíte, neudělal jsem to. Čím bych vyplnil volný čas? Není jedno-

duché opustit něco, co mám rád, i když záliba přináší problémy. Díky fotbalu mám procestovanou celou Českou republiku, hrál jsem na Slovensku, v Polsku i jinde. Nejhezčí stadion, na kterém jsem si mohl zahrát, je v německém Berlíně. Na vlastní oči jsem viděl proslavený madridský trávník, nemohl jsem si nechat ujít zápas Realu Madrid a FC Barcelony, bohužel pouze v roli diváka.

Každý člověk má nějaké své sny, čím smělejší jsou, tím více motivují. Já se nechávám motivovat představou, že absolvuji aspoň jeden jediný trénink s hráči Sparty, že si zahraji na stadionu v Bratislavě a že se podívám na madridské derby Atletico proti Realu live.

Jaroslav Sklenařík (1. A)

Průvodce seznamem četby k maturitě

Klasika Bylo nás pět od Karla Poláčka, určená pro dětské i dospělé čtenáře, je jedna z nejoblíbenějších knížek, která je také součástí seznamu literárních děl k maturitní zkoušce. Jedná se o humoristickou prózu, jenž vznikala sice za protektorátu, ale vyšla až v roce 1946, tedy po smrti autora, který byl zavražděn nacisty v koncentračním táboře Osvětim.

Jde o jemnou karikaturu světa dospělých. Ukazuje se shovívavým úsměvem slabosti lidíček malého města. S laskavostí, humorem a satirou nás autor zasvěcuje do světa kluků, v němž se realita mísí s fantazií. Příběh se odehrává na přelomu 19. a 20. století v prostředí maloměsta, Rychnova nad Kněžnou, rodiště samotného autora. Čistá dětská duše se dostává do protikladu s neupřímností a přetvářkou dospělých.

Vypravěčem je Petr Bajza (autor), syn malého obchodníka. Jeho kamarádi jsou Antonín Bejval, proslulý vynálezce, nejlepší přítel, dále Čeněk Jirsák, jehož koníčkem je sbírání hříchů ke svatě zpovědi, Éda Kemlink a statečný Pepek Zilvar, který bydlí se svým otcem v chudobinci. Setkáváme se též s městskými figurkami, jako je lakomý strýček Vařeka nebo mravokárce pan Fajst.

Dílo nemá ústřední zápletku. Skládá se z volně řazených epizod, jako jsou války se sousedními dětskými partami, koupání u Klobouku, ochočování vos pomocí ohně, příjezd cirkusu apod. Nejdelší epizodou je sen Petra Bajzy, který je důsledkem horečnatého onemocnění, v němž se svými přáteli putuje do Indie, a jeho uzdravením kniha končí.

Autor klade důraz na jazyk, je zdrojem komiky. Spojuje zcela spisovná, frázovitá až knižní vyjádření (mluva dospělých a její napodobování) se slovy obecné češtiny, dialektu, výrazy expresivními a uličnickou hantýrkou. Zároveň je v díle využívána komika situační, která humornost textu ještě podtrhuje.

Toto literární dílo bylo natočeno v roce 1994 jako šestidílný TV seriál v režii Karla Smyczka. Patří mezi ty nejoblíbenější a nejvýznamnější a motivuje k přečtení samotné knihy.

Divadelní sezóna 2016-2017 je v plném proudu

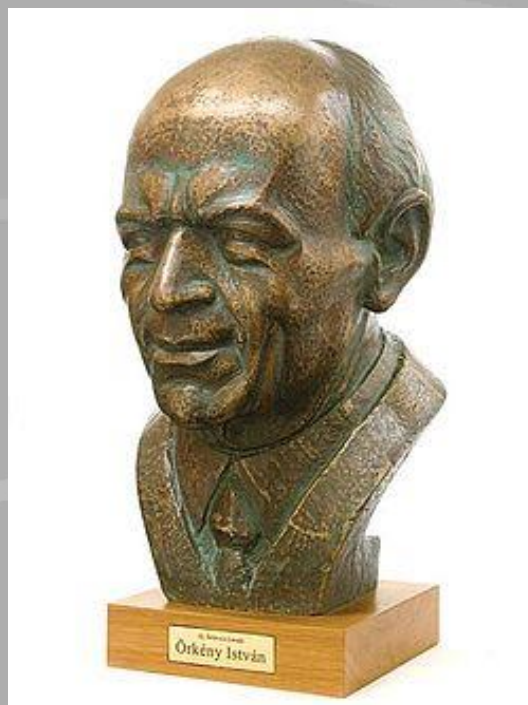
Hradecké Klicperovo divadlo představilo v sobotu 12. 11. 2016 premiéru inscenace Kočičí hra, která se měla uskutečnit již v říjnu, ale zhatila ji nemoc protagonistky představení. Jedná se o slavné drama maďarského autora Istvána Örkényho v nastudování režisérky Terezy Karpianus.

Tato poutavá hra byla na scéně hradeckého divadla uvedena již po druhé. Kočičí hra je také mimo jiné známá v legendárním provedení Národního divadla, a to z roku 1974. Hlavní role se zde zhostila Dana Medřická a Vlasta Fabiánová. Byl to obrov-

ský úspěch, konalo se 403 repríz. V Klicperově divadle dostaly velkou hereckou příležitost Pavla Tomicová jako Erži Orbánová a Zora Valchařová- Poulová jako Gizela.

Tragikomické téma hry nechává nahlédnout do vztahu dvou milujících sester Szkallových, nejkrásnějších dívek městečka Leta, které po 2. světové válce rozdělí stovka kilometrů, ale stále žije jedna pro druhou. Erži je živelná a hubatá, bydlí v budapeštském činžáku komunistického Maďarska. Gizela je upoutaná na kolečkovém křesle a jejím domovem je Mnichov.

Komunikují spolu pouze po telefonu nebo v dopisech. Roli zde sehraje též Pavla, Eržina nová kamarádka, Viktor, který býval slavný operní pěvec, ale nyní má nesnesitelné způsoby, ale přesto ho Erži zve každý čtvrtek na večeři, a sousedka Myška. Hra vypráví o lásce, chuti do života, zklamání a stárnutí. Získá si diváka hned od začátku a nenechá ho lhostejného až do konce, který tak trochu překvapí.

Tipy na web

V tomto čísle se zaměříme na databáze. Jste doma a přemýšlíte co s volným časem? Chcete se podívat na film, ale nevíte na jaký? Poté využijte filmovou databázi a vyberte si film podle žánru či hodnocení ostatních uživatelů. A že byste raději četli? Poté se mrkněte na databázi knih. A v neposlední řadě nezapomeňme na hudbu. Že nevíte, co zrovna poslouchat? Tak se inspiруйте hudební databází!

<http://www.csfd.cz/>

Česko-Slovenská filmová databáze je databází různých filmových žánrů, českých i zahraničních snímků. Dozvíte se zde hodnocení jednotlivých filmů, jejich obsazení a spoustu dalších informací. Až budete vybírat film, nezapomeňte určitě nahlédnout sem.

<http://www.databazeknih.cz/>

Skvělá stránka k vyhledávání různých knih a autorů. Najdete zde vždy popisek o autorově životě a shrnutí, o čem daná kniha pojednává. Když se Vám nějaká zalíbí, třeba ji

zrovna najdete prostřednictvím bazaru a levně ji tak koupíte od někoho jiného. Pokud rádi nečtete, je to minimálně dobrá pomůcka k maturitní zkoušce z ČJL.

XPLAYLIST

<http://www.xplaylist.cz/>

Už nevíte, co poslouchat? Vaši oblíbení hudebníci zrovna nic nevydali? V tom případě se inspiруйте tady. Stránka je plná autorů a alb, jen čekají, až je objevíte!

NABÍDKA VZDĚLÁVÁNÍ

DOPRAVNÍ PROSTŘEDKY

PROVOZ A EKONOMIKA DOPRAVY

MECHANIK INSTALATÉRSKÝCH
A ELEKTROTECHNICKÝCH ZAŘÍZENÍ

AUTOTRONIK

MECHANIK OPRAVÁŘ
MOTOROVÝCH VOZIDEL

KLEMPÍŘ

AUTOELEKTRIKÁŘ

KAROSÁŘ

AUTOLAKÝRNÍK

ZEDNÍK

INSTALATÉR

TESAŘ

PRO

ABSOLVENTY MOŽNOST PŘIJETÍ

DO VYŠŠÍHO ROČNÍKU!

blíže informace na studijním oddělení nebo sekretariat@sosasu-vocelova.cz